

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK II

ŁÓDŹ, SOBOTA, 12 LIPCA 1947 ROKU

Nr 188 (486)

Podwójna gra

Obiecuje się sojusznikom, lecz daje... Niemcom. — Niezależność jest droższa niż dolary

Opinia europejska szeroko komentuje sprawę, związane z konferencją paryską, rozpoczynającą się dziś 12-go lipca.

Dziennik paryski „FRANC TIREUR”, rozważając propozycje amerykańskie w artykule pt.

„**PODWÓJNA GRA MARSHALLA**” pisze: „Stany Zjednoczone odrzucają plan zbiorowej odbudowy Europy”. Zachowują one dla siebie prawo oznaczenia, którym państwu udziela pomocy, a którym odmówią. Taka jest prawdziwa intencja dyplomacji amerykańskiej.

„**HUMANITE**” zapytuje ironicznie, czy rozbudowa przemysłu niemieckiego i w konsekwencji zwiększenie możliwości agresji będzie „ogłoszeniem dla Francji. „Odbudowa” całej Europy — pisze dalej dziennik — następuje bez rozróżnienia między państwami napastnikami a państwami, które uległy agresji. Dziennik cytuje za „NEWS CHRONICLE” wiadomość, że fabryki Ruhry prze widziane w planie odszkodowań, zostaną oddane w ręce niemieckie.

Sprawy odszkodowań porusza również „**LE SOIR**”, oburzając się na cynizm z jakim dano Francji do zrozumienia, że musi zrezygnować z odszkodowań, jeśli chce otrzymać dolary Marshalla.

Nawiązując do odmowy Polski i przy pominięciu układów handlowych, zawarte ostatnio przez nią ze Związkiem Radzieckim, Anglią i Czechosłowacją, dziennik pisze:

„Jest to przykład kraju, który
**LICZY PRZED WSZYSTKIM NA
SIEBIE,**

który bez uszczerbku dla swej niezależności, rozwija systematycznie swój handel zagraniczny. Przykład ten powinien zmusić do zastanowienia się państwa, które liczą wyłącznie na pomoc amerykańską, nawet za cenę swej niezależności”.

Nazywając kampanię Marshalla „podwójną grą”, pisma zwracają uwagę na fakt, że z jednej strony alarmuje się państwa europejskie deklaracjami o chęci udzielenia pomocy, z drugiej zaś strony

Następca Eisenhowera

obejmuje urządowanie od 1 września

W związku z rezygnacją gen. Eisenhowera, który z dniem 1 września obejmie stanowisko rektora uniwersytetu kolumbijskiego, w armii amerykańskiej dokonano szeregu zmian.

Najważniejszą z nich jest nominacja na stanowisko zastępcy szefa sztabu generalnego gen. dywizji Lawtona Collinsa, dotychczasowego szefa służby informacyjnej ministerstwa wojny.

Nie chcą do USA

Zołnierze murzyńscy wołają Europę

Murzyński przebywający w wielkim obozie wojskowym w Caserta, urządzili głodówkę na znak protestu przeciwko rozkazowi wyjazdu do Stanów Zjednoczonych. Uważają oni, że w żadnym kraju nie są tak źle traktowani jak w USA.

**POMOC TĘ FAKTYCZNIE OKAZUJE
SIĘ NIEMCOM.**

I tak na międzynarodowej konferencji zbożowej w której bierze udział 52 państwa, amerykański minister rolnictwa Anderson oświadczył bez osłonek, że pierwszeństwo w dostawach zboża amerykańskiego mają kraje okupowane przez wojska amerykańskie, t.j. Niemcy i Japonia.

Jednocześnie minister Anderson oznajmił, że Niemcy w strefie angielskiej i amerykańskiej otrzymali w latach 1946—

1947 3 miliony ton zboża, niezależnie od 250 tysięcy ton, które Stany Zjednoczone przesyłały strefie francuskiej.

Minister Anderson dodał przy tym, że kraje europejskie winny raczej liczyć na własne siły, niż na pomoc Ameryki.

Podobnie wypowiedział się w sprawie pomocy amerykańskiej minister handlu USA, Harriman, który zapowiedział dalsze

**ZWIEKSZENIE DOSTAW DLA
NIEMIEC,**

a w szczególności dla Zagłębia Ruhry, gdzie Stany Zjednoczone są „szczególnie zainteresowane”.

Początek obrad w Paryżu

14 państw przyjęło zaproszenia — 9 odmówiło

Delegacje państw, mających brać udział w naradach paryskich, przybywają do Paryża. Wczoraj opuścił Londyn brytyjski minister Bevin ze sztabem swoich doradców.

Korespondent dyplomatyczny „Timesa” pisze, że celem konferencji paryskiej nie będzie wypracowanie jednolitego planu, obejmującego całą Europę, lecz wytworzenie sobie obrazu sytuacji gospodarczej krajów biorących udział w konferencji i ułożenie bilansu gospodarczego. Wątpliwym jest nawet, czy dojdzie w Paryżu do jakiegokolwiek umowy między państwami.

Udział w konferencji zgłosiło 14 państw. Dziewięć państw europejskich nie weźmie w nich udziału — są to: Związek Radziecki, Czechosłowacja, Jugosławia, Polska, Bułgaria, Rumunia, Węgry, Finlandia i Albania.

Wczoraj minister Bevin jeszcze raz podkreślił, że jego zdaniem wschód i zachód nawzajem się potrzebują i wzajemna wymiana handlowa między tymi krajami byłaby dla obu stron pożądana i korzystna.

Egipt żąda wolności

Rada Bezpieczeństwa ma rozpatrzyć skargę Egiptu przeciwko W. Brytanii

W tych dniach została złożona w sekretariacie ONZ skarga Egiptu przeciwko Wielkiej Brytanii. Egipt domaga się w swej skardze, aby Rada Bezpieczeństwa spowodowała całkowite i natychmiastowe wycofanie wszystkich wojsk brytyjskich z całej doliny Nilu t.zn. z Egiptu i z Sudanu.

Note złożył ambasador egipski w Stanach Zjednoczonych Hassan Pasza. Rokowania egipsko-brytyjskie w sprawie rewizji traktatu z r. 1936 rozpoczęły się w kwietniu 1946 r. i zostały zerwane po 10 miesiącach, gdy wyłoniła się przeszkoda w postaci przyszłego statutu Su-

danu, stanowiącego obecnie kondominium Anglii i Egiptu.

Egipt żądał całkowitego i natychmiastowego wycofania wojsk brytyjskich. Anglia godziła się na całkowitą ewakuację w 1949 r. Egipt domagał się prawa administrowania Sudanem, w celu przygotowania jego mieszkańców do samorządu pod protektoratem Egiptu. Wielka Brytania godziła się na ewentualny samorząd dla Sudanu, jednakże proponowała, by w odpowiednim czasie mógł on uzyskać całkowitą niepodległość.

Rada Bezpieczeństwa rozpatrzy skargę egipską, w przyszłym tygodniu.

Ramadier przedłuża konflikt

między rządem a pracownikami. — Ciągła groźba strajków. — Zamiast podwyżki płac — zwyczajka cen

Francji nadal grozi strajk 1.200.000 urzędników państwowych i pracowników zakładów użyteczności publicznej.

Gabinet francuski zdecydował podnieść płace urzędników państwowych aby uniknąć strajku. Jednak Generalna Konfederacja Pracy uznała podwyżki proponowane przez rząd za niewystarczające.

Kompromisowe propozycje premiera Ramadiera uznane zostały na posiedzeniu narodowego komitetu strajkowego, za niezadawalające.

Wśród członków delegacji zw. zawodowego pracowników państwowych

przeważają, raczej pesymistyczne nastroje.

Celem uniknięcia strajku rokowania nie zostały jednak przerwane i będą kontynuowane.

W kołach zbliżonych do komitetu strajkowego wyrażają przypuszczenie, że w razie niedojścia do porozumienia, strajk nie zostanie proklamowany przed 15 lipca. Jak wiadomo, poprzednio podawano 12 lipca, jako datę wybuchu strajku.

Sytuacja we Francji uległa jeszcze pogorszeniu w związku z żadaniami rolników, domagającymi się od rządu zwiększenia cen na zboże i zagwarantowania

A co teraz?

(H. Or.) Sprawa kontroli energii atomowej posunęła się onegdaj o krok naprzód, gdy komisja ONZ powołana do zbadania tej sprawy postanowiła przyjąć zasadę radziecką: że **WSZYSTKIE ISTNIEJĄCE ZAPASY BOMB ATOMOWYCH POWINNY BYĆ ZNISZCZONE**. Zasada ta, o którą walczyła delegacja radziecka od dłuższego czasu spotkała się z poparciem delegatów Wielkiej Brytanii, Kanady, Australii, Chin i Brazylii.

Przedstawiciele Stanów Zjednoczonych i Francji oświadczyli, że zażądanie nie to nie powinno być **OBECNIE** decydowane.

Niemal natychmiast potem, jak to po dalszym w numerze wczorajszym, świat został zaalarmowany sensacyjną wiadomością o kradzieży najważniejszych planów i dokumentów, dotyczących produkcji bomby atomowej. Jeśli wiadomość ta okaże się prawdziwą, bomba atomowa przestaje być bronią... tylko Stanów Zjednoczonych, straca swój sens wielkie więcej lub mniej delikatne aluzje, wypowiadane przez niektórych amerykańskich polityków i sprawdza się raz jeszcze stare polskie przysłowia: „kto pod kim dolki kopie...” oraz „jaka brońa wojniesz...”

Stanowisko Ameryki nie jest żadną niespodzianką, skoro się zważy, że (jak dotąd) właśnie St. Zjednoczone posiadają zapas bomb atomowych, no i produkują je nadal. Nie przeszkadza to oczywiście ciągłym deklamacjami na temat umiłowania pokoju, humanitaryzmu i t. d.

Stanowisko Francji jest nieco mniej jasne. Ale może nieco światła rzucić nam na tę sprawę, fragment przemówienia M. Thorez'a w Brest:

„Jesteśmy świadkami nowego **Monachium** — oświadczył Thorez — ponieważ Francja łączy się w swej polityce z tymi, którzy odmawiają jej we gła z Zagłębia Ruhry i litują się nad „biednymi, niewinnymi Niemcami”.

Rząd pp. Ramadiera i Bidault'a chodził dziwnymi, a może wcale nie dziwnymi — drogami. Bo jeśli się walczy z masami pracowniczymi we własnym kraju, gdzież szukać przyjaciół i sojuszników jeśli nie u tych, którzy taką właśnie politykę rozwineli do perfekcji?”

Natomiast, kto wie, czy klucza do postawy W. Brytanii nie należy szukać w przemówieniu Bill Lawther'a, przewodniczącego potężnego związku górników brytyjskich?

„Mówi się wiele o wojnie atomowej — powiedział Lawther. — Niech ci sądyści, którzy dla swych egoistycznych celów chcą taką wojnę wywołać i spójnie zastanawiają się nad jej skutkami, nie wyobrażają sobie, że górnicy brytyjscy, czy iacykolwiek robotnicy będą wyrabiali broń dla takiej wojny. Im prędzej podlegające wojeni i światowi handlarze broni to zrozumieją — tym lepiej”.

„Jeżeli Wielka Brytania — mówił dalej Lawther — oświadczy jasno i nie-dwuznacznie, że ma zamiar stanąć u boku Związku Radzieckiego i innych młujących pokój narodów — wówczas żadne państwo nie będzie śmiało mówić o nowej wojnie”.

Stany Zjednoczone podobno „młują pokój”. Ale o zniszczeniu i zaniechaniu produkcji bomb atomowych „obecnie” nie chcą słyszeć.

Obecnie — czyli dopóki sadzili, że tylko oni dysponują tą straszną bronią,

Obecnie — czyli przed zniknięciem tajemnic produkcyjnych,
A teraz?

racji chleba dla rolników i ich pracowników. Związek rolników zagroził w razie odrzucenia jego żądań, wstrzymaniem dostaw.

Rząd francuski postanowił podnieść cenę zboża o 85 procent, co wpłynie na znaczne podwyższenie cen chleba.

W ten sposób przez podwyżkę cen realne płace zostały jeszcze bardziej obniżone.

Opinia francuska co raz mniej ma nadziei, że rząd Ramadiera wybrnie z piętrzących się trudności.

Niezadowolone szerokich mas wciąż się wzmagają.

Świnia, która ma pecha

Ludzie nie do wszystkiego mają zaufanie. — Zwierzętom powodzi się nieźle

Dziwna zaiste jest psychika ludzka i pełna nieoczekiwanych sprzeczności. Słyszymy naprzykład ciągle o przejawach niesłychanej naiwności, na której żerują liczni spryciarze, umiejący podsuwać upalrzonym ofiarom nadzwyczajne „okazje” kupna (złoto, brylanty), okazujące się później zwykłymi fałszyfkami. Na tejże naiwności i chęci łatwego zarobku, zbijają niezgorsze sumki, inicjatorzy słynnych „trzech kart” na ulicach, czy w pociągach. Nie mówiąc już o znanych, przedwojennych historiach ze sprzedaży kolumny Zygmunta w Warszawie i t. p.

Wynika z tego, że tam, gdzie jest jakieś ryzyko, dreszczyk emocji, a w perspektywie (jakże często niepewnej i dalekiej) wygrana w oszukańczej grze, lub zysk z nielegalnego kupna — rozsądek i przeczność znikają, a na ich miejsce wprowadzamy w czyn przysłowie „kto nie ryzykuje, ten nie wygrywa”.

Jako przeciwstawienie, obserwujemy wypadki wręcz odwrotne. Bywa czasami, że jakiś uczciwy sklep dostanie towar z przydziału i tak kalkuluje swoją marżę zarobkową, że cena jest istotnie przystępna dla kupujących. I wtedy zachodzi szczególny proces psychologiczny. Wystawiony materiał (wszystko jedno, czy to będzie suknia, czy palto, spodnie, buty lub kapelusz) budzi głęboką nieufność i tysiące zastrzeżeń.

— A może to z papieru? a może w praniu się „rozejdzie”?... Nagle, ni stąd, ni zowąd, jak za pociśnięciem tajemniczej sprężynki, pojawia się w ludziach czujność, przeczność i krytycyzm.

Uwaga! Czytelnicy i Prenumeratory

Redakcja i Administracja „Expressu Ilustrowanego” komunikuje, że wszelkie wpłaty za prenumeratę pisma, kierować należy na nasze konto PKO Nr VII-1331.

To samo zjawisko możemy także zaobserwować w wielu innych wypadkach. Np.: Kierownictwo Miejskiego Ogrodu Zoologicznego, chcąc zachęcić mieszkańców naszego miasta, do częstszego odwiedzania Zwierzynicy (nie był to jedyny powód, ale w każdym razie jeden z głównych), postanowiło zorganizować szereg atrakcji, o jakich już w swoim czasie pisaliśmy. Jedną z nich, było urządzenie loterii, z pociągającą wygraną — świniką wagi 192 kg. Aby każdy mógł wziąć udział w imprezie, bez specjalnego uszczerbku dla swojej kieszeni — cena biletu wynosi 50 zł. Piszemy w czasie teraźniejszym, gdyż zapowiedziane na ubiegłą niedzielę losowanie — nie odbyło się.

Nie odbyło się z tego prostego powodu, że niema chętnych, którzyby chcieli zaryzykować 50 zł., za które mogą wygrać „los” wartości około 30 tys. zł. Nie mają widać zaufania. Mimo, że świnikę można obejrzeć, że jest zdrowa i utuczona. Jeśli ktoś ma wątpliwość, czy nie jest czasem zrobiona „z papieru” i czy „nie rozleci się w praniu” — może to sprawdzić własnoręcznie i własnoocznie.

Z powodu minimalnej sprzedaży biletów, postanowiono zaczekać jeszcze kilka dni, dać czas ludziom do namysłu i zwalczania nieufności. Losowanie odbędzie się w nadchodzącą niedzielę, tym razem już napewno, nawet gdyby w dalszym ciągu suma uzyskana ze sprzedaży biletów nie pokryła nawet połowy wartości pogardzonej świniki. Poza tym, Dyrekcja Zoo, odwiezie swym wozem żywą wygraną temu, dla kogo los okaże się łaskawy.

Zacytowany fakt, świadczy najdowodniej, że zwykle trudno przewidzieć w jaki sposób człowiek na coś zareaguje. Wydawało się, że zaintereso-

wanie tego rodzaju imprezą powinno być ogromne — rzeczywistość pokazała, że właśnie nie!

Jeśli już mówimy o zainteresowaniach i o Zoo — w ostatnich dniach zwracało się do nas liczne grono naszych Czytelników — miłośników zwierząt, wyrażając swoje oburzenie i ubolewanie, że woda w basenach przeznaczonych do kąpiei niedźwiedzi, małp i t. d. jest brudna i cuchnąca, gdyż pływające po niej i rosnące w niej rośliny, ulegają procesom gnilnym. Dlaczego tej wody się nie zmienia? — pytano nas.

Otóż wyjaśnienie tej sprawy jest bardzo proste. Zwierzęta w Zoo, powinny żyć w warunkach możliwie najbardziej zbliżonych do bytowania na swobodzie.

Wodę czystą potrzebują one do picia i dostają ją w specjalnych wybiegach. Natomiast woda, nad którą przebywają, w której się kąpią powinna być „aktywna” t. zn. taka właśnie jaka jest, z wsi stłkami wodorostami i zapachem przez nie wydzielanym. Najlepszym dowodem, że nie jest ona szkodliwa, a wprost przeciwnie, jest fakt, że zwierzęta doskonale się w niej i przy niej czują. Podkreślamy, że nie piją one tej wody. Jedynym wyjątkiem są małpy, ale też woda w basenie dla małp, jest codziennie uzupełniana, gdyż uchodzi przez dno w ciągu nocy. Specjalną pompą wlewa się do basenu codziennie, kilka tysięcy metrów sześciennych czystej wody.

Tak, że mimo pozorów, zwierzętom nie dzieje się źle, ani też nie są zaniedbane. Oczywiście, nie znaczy to, aby stan obecny był idealny i nie wymagał ulepszeń. Ale na te ulepszenia i inwestycje potrzeba dużo pieniędzy. A jak trudno te pieniądze zdobyć, świadczy choćby niepowodzenie ze świniką, która widocznie pozbawiona jest walorów atrakcyjnych, a może poprostu ma pecha.

Nasze Rady

ZAKOCHANA BASIA W H.: Niesłety, Panno Basiu, zdarza się tak, że człowiek którego kochamy i o którym wiemy, że jedynie z nim możemy być szczęśliwi — nie odwzajemnia naszych uczuć. Jest wtedy bardzo ciężko, ale trzeba sobie jakoś poradzić. Pani, jest w o tyle w dobrej sytuacji, że mając niecałe dwa dziesięcia lat, napewno prędzej „przebrnie” Pani przez ten smutek. Życzymy Pani, aby stała się to jak najszybciej. Niech Pani stara się zmienić otoczenie i o ile to możliwe, wyjechać gdzieś na wesele, zainteresować się sportem, książkami i towarzystwem innych ludzi. Przekonać się Pani, że przygnębienie i rozpacz albo młną zupełnie, albo w każdym razie nie będzie ich Pani odczuwała tak silnie jak obecnie.

J. CZ. Z ŁODZI: Świerzbem bardzo łatwo się zarazić i nie ma powodu tego się wstydzić. Jest to dolegliwość przykra, ale szybko daje się wyleczyć. W każdej aptece sprzedadzą Pani odpowiednią maść. Wystarczy powiedzieć, że chodzi o środek na świerzb i dowiedzieć się jak należy go stosować.

RENIA Z UL. MALARSKIEJ: Wypadanie włosów może być spowodowane wadliwym funkcjonowaniem gruczołu tarczycowego. Powinna Pani poradzić się lekarza. Stanowczo odradzamy tlenienie włosów, gdyż jeszcze je Pani przez to osłabi.

B.Z.O.: Wydział Chemiczny jest jednym z wydziałów Politechniki Łódzkiej, mieści się (wydział chemiczny, nie Politechnika) przy ul. Gdańskiej 155. Tam też może otrzymać Pani informacje, które Pana interesują.

„BLONDYNKA Z RUDY PABIANICKIEJ”: Proszę poinformować się w Wydziale Sektel Zawodowych w Kuratorium, ul. Jaracza 11, 3-cie piętro.

Konkurs Jubileuszowy

Kupon Nr. 15

wyciąć i zachować

26 lipca ukazuje się

jubileuszowy 500^{ty} Nr

EXPRESSU
Ilustrowanego

OGŁOSZENIA

do tego, znacznie powiększonego numeru

już przyjmuje Biuro Ogłoszeń „PRASA”

Piotrkowska 55, tel. 111-50

Codzienna nowelka „Expressu”

Śniadanie

— Siadajmy, ale uprzedzam cię. To śniadanie zakochanych. Same zakąski i deser. Potrawy, które nie przeszkadzają się całować podczas jedzenia.

— Och, och!
— Nie ośmieliłbym się zaproponować ci befsztyka i smażonych kartofli. Czy lubisz szampana?

— Dzwonek!
— Nie niepokój się. To chłopiec z lodami!

Poszedł. Ona szpera w małej torebce, wyjmując pomadkę i róż i poprawia sobie wargi. Cóż innego może czynić kobieta, kiedy jest sama? Ale on jakoś nie wraca. I kiedy otwiera drzwi, niema w swym ręku tacki z lodami. Ma puste ręce. I głęboką zmarszczkę na czole.

Głosem zakłopotanym mówi:
— To nie był chłopiec z lodami...
— Co się stało? Kto to był?
— To mój synek...

Węc on ma synka. To tak. Nie jej o tym nie powiedział naturalnie. Jeśli ktoś zdobywa kobietę, to chce się wydać młodym, pełnym życia i radości. Opowiada, że się było żonatym, że się jest rozwiązonym, że się ma ośmioletniego synka — to postarza.

— Czy on przyszedł tutaj, twój synek?
— On... przyszedł na śniadanie...
— Jakto?

— To jego dzień.

— Jego dzień?

— Mam prawo do mego synka raz na miesiąc. Wychowuje się u matki. Co mi się, we czwartek przysyła mi go na cały dzień. Zapomniałem, że to dzisiaj jego czwartek.

— Odesłałeś go chyba z powrotem?

— Nie! Matka pozostaje zwykle na dole, a mały sam przychodzi na górę. Powiedział, że matka wyjechała dzisiaj z przyjaciółmi na cały dzień!

Spojrzeniach z zakłopotaniem biega ku sobie. Konsternacja. Nawet służącej niema, aby zabrała dziecko.

On mówi po chwili:

— Dołożę jedno nakrycie...

Ona przecząco skłania głowę. Co stałoby się z ich śniadaniem zakochanych, gdyby to małe stworzenie było między nimi?

Podnosi swój płaszcz, naciąga rękawiczki.

— Ależ nie odejdziesz chyba?

— I coż innego mogę uczynić? — mówi ona z lekkim wyrzutem.

Na stole leży otwarty kalendarzyk: „Czwartek, 6 października. Jeśli ona zechce, wielka miłość się rozpocznie...”

— To nie ona jest ta która nie chciała.

Bierze ołówek i zaczyna przekreślać

zdanie. On zatrzymuje jej rękę. Jest zakłopotany i przybity. Nic się nie skończyło prawda? Zobaczą się jutro lub pojutrze?

Ona potakuje: „Tak, tak, naturalnie!” Ale oboje czują, że coś się złamało.

— Dowidzenia przyjacielu, do zobaczenia! Pomyśl, że twój syn czeka już dziesięć minut!

Poszła.

We drzwiach staje chłopczyk wąty, błądy o wielkich oczach. Chce objąć ojca, ale ojciec odwrócony do okna patrzy za kimś, kto oddala się szybko. Potym bierze papierosa, zapala go i gasi gniewnie.

— Czy jesteś głodny?

— Tak, tatusiu!

— Więc usiądź przy stole.

Dziecko ogląda stolik malutki przysunięty do kanapy, z różami rzuconymi na obrus, maleńkimi talerzykami ze złotym brzeżkiem, koszem owoców w niskiej paterze.

— Och, tatusiu, tatusiu!

Nie może dokończyć. Zakrywa twarz dłońmi i zaczyna płakać.

— Tatusiu, to wszystko dla mnie, dla mnie kupiłeś?

— Ależ naturalnie, rozumie się... — jąka ojciec.

— A więc kochasz mnie, tatusiu, więc naprawdę mnie kochasz?

Ojciec wreszcie rozumie. Był złym ojcem dotąd. Był ojcem, który na wiadomość o przyjściu na świat dziecka powiedział: „Ładna historia. Było nam to bardzo potrzebne...” Ojcem, który za

bardzo lubił kobiety. Nie znosił krzyku dziecka, ani zapachu pieluszek. Dziecko mu przeszkadzało. Po rozwodzie postanowiono, że dziecko będzie u niego spędzało jeden dzień na miesiąc. Tego dnia zjadł z małym obiad, zadawał mu kilka obojętnych pytań, dawał mu pisma z ilustracjami do obejrzenia i na zakończenie dnia szedł z nim do kina. Był istotnie złym i obojętnym ojcem.

Dzisiaj mały zobaczył stół udekorowany, przygotowane łakocie i krem, które bardzo lubił. Wyobraził sobie, że to dla niego. I wzruszył się do łez.

Ojciec podnosi główkę dziecka i mówi łagodnie:

— A więc kochasz mnie synku?

— O, bardzo, tatusiu!

Nie wiedział o tym. Nigdy się nad tym nie zastanawiał. Poraz pierwszy widzi wielkie, ciemne oczy pełne miłości i łez, wniesione ku niemu.

Gładzi go po głowie niezręcznym ruchem. Dotychczas pieścił tylko kobiety, musi teraz się nauczyć pieścić swego syna.

— Mój mały chłopcze, mój mały chłopcze! — mówi ze wzruszeniem.

I kiedy odwraca głowę by ukryć przed małym łzy rozrzewnienia, które mu napelniają oczy, wzrok jego pada na kalendarzyk, leżący na stole.

„Czwartek 6 października... wielka miłość się rozpocznie...”

Powtarza sobie to zdanie, podczas gdy pod pieczęcią jego dłoni powoli uspakaja się płacz małego chłopca.

PRZYGODY WICKA i WACKA

FRYZJER: — Na białego mustanga, co? Proszę bardzo!...
WICEK: — Tak... Ale ten Marshall! Co on też wygaduje!...

FRYZJER: — Oczywiście włosy i wosy? Na modniaka, prawda?
WICEK: — Tak... Też mi „opiekuni” dolarowi! Niechże ich!

FRYZJER: — A teraz maszynką i zaraz świat będzie inny!
WICEK: — Tak... Ale nie taki jak oni myślą! Nie uda się!:

FRYZJER: — Momencik i gotowe! Czy głowę panu skropić?
WICEK: — Rety! Coś pan zrobił! Czy to ja mam być?

Bezpłatne koncerty w parkach miejskich

Staraniem Wydziału Kultury i Sztuki Zarządu Miejskiego w Łodzi w nadchodzącą niedzielę, tj. 13-go lipca rb., odbędą się 2 bezpłatne, popularne koncerty orkiestr dętych, a mianowicie:

W Parku „Zródliska”, w godzinach od 17-ej do 20-ej grać będzie orkiestra Kolej Elektrycznej Łódzkiej pod dyktando kapelmistrza — obyw. M. Niewiadoma.

W parku „Julianów” w godzinach od 17-ej do 19-ej grać będzie orkiestra Oficerskiej Szkoły Polityczno-Wychowawczej pod dyktando kapelmistrza — por. St. Zochowskiego.

Jednolite nagradzanie uczniów w przemyśle

Zakłady pracy traktowały dotychczas w sposób różnorodny zaszerogowanie i wynagrodzenie uczniów szkół, co się od bijało ujemnie na rentowności zakładów i utrudniało kalkulację kosztów własnych.

Sprawę tę uregulowało obecnie zarządzenie Min. Przemysłu i Handlu „w sprawie płac uczniów szkolnictwa przemysłowego”.

Zarządzenie to: reguluje stawki uczniów szkół przemysłowych, zatrudnionych w zawodach w wysokości 6 — 8 zł. za godzinę; ustala jednolite nazwy zakładów naukowych na:

- szkoła przemysłowa,
  - gimnazjum przemysłowe,
  - liceum przemysłowe;
- postanawia skreślić z dniem 1 sierpnia uczniów wszystkich szkół dla młodocianych (poza przemysłowymi) z listy pracowników zakładów pracy. Wziamian uczniowie ci zacząć pobierać z dniem 1 sierpnia stypendia w wysokości 1.200 zł. miesięcznie, zależnie od rodzaju szkoły.

Zarządzenie określa szczegółowo sposób technicznego przeprowadzenia tej do nosłej zmiany.

I znów się coś wali...

Pogotowie Budowlane Straży Pożarnej znowu interweniowało w poważnym wypadku.

W mieszkaniu Sygielskiego przy ul. Pomorskiej 90 zarysował się sufit, grożąc zawaleniem. Prócz tego bezpieczeństwu przechodniów zagrażał kawał gzymsu, zwisający z frontowej ściany.

Niebezpieczny gzyms usunięto a sufit podstemplowano. (i)

7 lat więzienia dla zira hitlerowskiego

Juliusz Szule, właściciel 12 mórg ziemi w powiecie łaskim, podał się za Volksdeutscha, wstąpił do S.A. później do Sturmabteilung.

Był niestrudzony w polowaniu na Polaków, brał udział w łapaniach, bił, odbierał łapanym z odzieży i wydał w ręce ober-zbirów 2-ech jeńców sowieckich i 2 kobiety.

Odpowiadał za dokonane zbrodnie przed Sądem Okręgowym w Łodzi, gdzie wyfasował 7 lat więzienia. (d)

Pieczczywo staniało!

Nowy cennik wejdzie w życie w dniach najbliższych

We wczorajszej wiadomości, zapowiadającej konferencję w OKZZ na temat cen pieczywa, wskazywaliśmy na konieczność zastosowania obniżki z uwagi na znaczny spadek cen zboża w terenie.

Sprawa została zdecydowana zgodnie

z naszymi przewidywaniami. —Ceny pieczywa obniżono.

Przedstawiciele OKZZ, powołując się na to, że cena żyta spadła w terenie do 2.400 zł. za metr, a w niektórych miejscowościach jeszcze bardziej oraz, że mąka

pszenna sprzedawana jest na rynku po 65 — 67 zł. za kilogram — zgłosili wniosek w sprawie wprowadzenia następujących cen pieczywa w Łodzi:

CHLEB ŻYJNI 90 PROC. — 34 ZŁ. KILOGRAM (dotychczas 38 zł.) CHLEB ŻYJNI 80 proc. — 36 ZŁ. KILOGRAM. (dotychczas 40 zł.) CHLEB Z MAKI JĄSNIJSZEJ — 45 ZŁ. KG. (55 zł.) PIECZYWO Z PSZENNEJ MAKI — MAKSYMUM 68 ZŁ. KG. (85 zł.)

Wniosek ten został przedyskutowany przy czym wszyscy obecni a m. in. przedstawiciele Cechu Piekarzy i Zjednoczenia Młyńskiego

WYRAZILI RÓWNIEŻ SWĄ ZGODĘ NA OBNIŻENIE CEN PIECZYWA.

Piekarze prosili jedynie OKZZ, aby wszczęła u odpowiednich czynników interwencję w związku z chwilowym brakiem węgla, bez którego piekarnie nie mogą dokonywać normalnego wypieku.

Przedstawiciele OKZZ zapewnili, że sprawą tą zainteresują się bliżej, jak również obiecały pomoc w rozwiązaniu kilku innych bolączek piekarzy.

Dziś zbierze się na specjalne posiedzenie Społeczna Komisja Kontroli Cen, która zaakceptuje uzgodnioną już obniżkę cen pieczywa w Łodzi i

USTALI NOWY URZĘDOWY CENNIK któremu będą się musieli podporządkować wszyscy piekarze na terenie naszego miasta.

Nowy cennik ma wejść w życie w początkach przyszłego tygodnia.

Bardzo interesujące były wyjaśnienia, złożone na konferencji przez przedstawicieli miejskiego i wojewódzkiego Wydziału Apropowicji.

BRĄKU CHLEBA MOŻEMY SIĘ ZUPELNIE NIE OBAWIAĆ. Fundusz Apropowicji skupił bowiem znaczne ilości zboża w drodze wymiany towarowej między wsią a miastem i zmagazynowane ilości wystarczą w zupełności do dalszego, ciągłego zaopatrywania ludności w chleb zarówno kartkowy, jak i wolnorynkowy.

Odbierajcie mleko!

gdyż psuje się ono wskutek upałów

Od 7-go bm. sklepy włączone do miejskiej sieci rozdzielczej wydają świeże mleko na kartki dziecięce, macierzyńskie i dla chorych.

Ludność nie zgłasza się jednak do mleko, które wskutek panujących upałów psuje się.

We własnym interesie kartkowicze winni codziennie odbierać mleko w godzinach rannych, a w sobotę dwa razy dziennie, gdyż po południu sklepy wydają mleko na niedzielę.

Na co im habity?

Złodzieje u Sióstr Felicjanek

Do zakładu Sióstr Felicjanek przy ul. Mariańskiej 2 zakradli się nieujęci sprawcy, którzy zrabowali kilka habitów i płaszczyk brązowych, teczkę, szal i zastawę stołową.

„Piekarzowi się nie upiekło...“ Zapłaci 300.000 zł. grzywny

za przechowywanie mąki w celach spekulacyjnych

Nazwisko piekarza Stanisława Algierskiego z ul. Pomorskiej 56 znane jest Czytelnikom. Był on jednym z pierwszych, u których ujawniono poważne wykroczenia w obecnej kampanii przeciwko spekulantom.

O „wyczynach” Algierskiego donosiłmy swego czasu. Zmagazynował on i ukrył znaczne zapasy mąki w celach paskarskich, za co wczoraj komplet orzekający Delegatury Komisji Specjalnej w Łodzi ukarał go grzywną w wysokości 300.000 zł.

Czesław Wyczański, kierownik spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Rawie Mazowieckiej samowolnie podwyższył cenę mąki pszennej 80 proc., dopuszczając się tym samym nadużycia służbowego na tak odpowiedzialnym stanowisku. Za wykroczenie to nałożono nań karę 100.000 złotych.

Feliks Zaczkowski, właściciel piekarni w Białej Rawskiej przy ul. Rynek 31,

został ukarany grzywną 50.000 zł. za wypiek chleba z mąki o niedozwolonym przemiale, a Feliks Szmigaj, właściciel piekarni w miejscowości Dobroń powiatu łaski, za pobieranie nadmiernych cen za chleb oraz za usiłowanie przekupienia funkcjonariusza państwowego ukarany został grzywną w wysokości 50.000 złotych.

Maria Sobiak, właścicielka sklepu spożywczego w Łodzi przy ul. Gdańskiej 3 — grzywną 25.000 zł., Józef Ryszkiewicz właściciel sklepu spożywczego przy ul. Zeromskiego 84 — 10.000 zł., Józef Chościński, właściciel sklepu spożywczego przy ul. Kopernika 30 — 10.000 zł., Izabela Śląska, właścicielka owocarni przy ul. Gdańskiej 44 — 10.000 zł., Eugenia Bożęcka, właścicielka sklepu spożywczego przy ul. Przędzalnianej 23 — 10.000 zł. i Mieczysława Zukowska, właścicielka sklepu spożywczego przy ul. Lipowej 31 — 10.000 zł. (s)

Zamknięta kasa kolejowa

100 pasażerów przyjechało na „gape” z Kolumny

Popularna miejscowość letniskowa Kolumna była wczoraj terenem niezwykłych wydarzeń.

W miejscowości tej przebywa znaczna ilość letników, z których większość urządziła się w ten sposób, że codziennie po pracy dojeżdża pociągami na wieś, aby nazajutrz rano powrócić do miasta.

Wczoraj rano na stacji zgromadziło się jak zwykle ponad 100 osób. Ranny pociąg odchodzi do miasta o godz. 6.50. Pasażerowie próżno jednak oczekiwali otwarcia kasy biletowej — kasjerki jak nie było, tak nie było.

Zdenerwowanie pasażerów rosło z minuty na minutę tym bardziej, gdy jasne się stało, że już w żaden sposób nie można będzie załatwić wszystkich, oczekujących na bilet.

Wobec tego, wycieczka się pociąg na stację, a kasa wciąż jeszcze była zamknięta. Wówczas pasażerowie, popychając się jeden przez drugiego, wsiedli bez biletów do pociągu i „na gape” przyjechali do Łodzi.

Od osób, stałe podróżujących na tej trasie, dowiadujemy się, że na stacji kolejowej w Kolumnie stale panuje bałagan, gdyż kasa nagminnie otwierana jest bezpośrednio przed nadejściem pociągu i ludzie nie zdążyć wykupić biletów.

Zapytujemy wobec tego władze kolejowe, czy wiadomo im o tych nieporządkach i jesteśmy głęboko przeświadczeni, że uszczuplenie dochodów kolei państwowej nie będzie dłużej tolerowane!

PROGRAM RADIOWY NA DZIŚ

12.05 Streszczenie wiadomości dziennika porannego. 12.10 Melodie ludowe. 12.25 Audycja dla wsi. 12.35 Muzyka włoska z Łodzi. 13.00 „Z mikrofonem po kraju”. 13.10 Audycja rozrywkowa. 14.00 Kronika i komunikaty z Łodzi. 14.05 Koncert rozrywkowy z Łodzi. 14.25 V część opowiadania dla dzieci pt. „Kubuś Puchatek”. 14.40 Muzyka symfoniczna z Łodzi (płyty). 15.00 Muzyka taneczna z płyt. 15.20 Audycja słowno-muzyczna dla dzieci młodszych. 15.40 Pieśni Klaudiusza Debussy'ego. 16.00 Dziennik. 16.20 Audycja muzyczna. 16.40 Skrzynka techniczna. 16.50 Informacje gospodarcze.

17.00 „Przy sobocie po robocie”. 18.30 Koncert życzeń z Łodzi — część I. 19.00 „Tu mówi wybrzeże”. 19.15 „Nowe książki” — felieton. 19.30 Schumann — Fantazja G-dur. 20.00 Z życia kulturalnego. 20.05 „Kobieta w świecie”. 20.15 Reportaż. 20.25 „Pieśń miłosna poprzez wieki”. 21.00 Dziennik. 21.30 Muzyka lekka z płyt. 21.45 Stuchowisko z Łodzi pt. „Popiersie Mullera” wg humoroski Van Maurika. 22.10 Wiadomości sportowe. 22.15 Muzyka taneczna z płyt. 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika. 23.20 Koncert życzeń z Łodzi — część II. 23.30 Program lokalny na jutro z Łodzi.

Świeże owoce zimą

Państwowa zamrażalnia jarzyn i owoców przygotowuje już zapasy na miesiące zimowe

Właściwy sezon owoców jeszcze się nie rozpoczął — dotąd mieliśmy okazję nacieszyć się smakiem tylko truskawek i czereśni. Już jednak teraz czynione są przygotowania, abyśmy nawet w okresie zimowym mogli się delektować smacznymi i tak bardzo potrebnymi dla naszego organizmu owocami.

Świeże owoce zimą — o tym nikt z nas dotąd nawet nie marzył! To też z wielkim zdumieniem i radością powitaliśmy ubiegłej zimy świeże, czerwone wiśnie, zielone ogórki i czarne jagody, jakgdyby dopiero co zerwane, mimo, że za dworzec srożył się luty mróz, przenikając do szpiku kości, a natura cała przeżywała w głębokim śnie zimowym.

Była to pierwsza próba przechowania na dłuższy czas świeżych owoców, dokonana przez Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Konserwowego. Zagranicą już oddawna ludność spożywa świeże owoce w miesiącach zimowych. I tak na przykład Ameryka w roku 1940 rzuciła na rynek 60 milionów kilogramów owoców i warzyw, zamagazynowanych latem w czasie sezonu.

Tajemnica konserwacji na tak długi czas owoców i jarzyn polega na tym, że produkty te są zamrażane i przechowywane w odpowiednio niskiej temperaturze, która chroni je przed zepsuciem.

Najważniejsze jednak jest to, że zamrażane owoce nie tracą wcale swych odżywczych wartości, zachowując witaminę C i smak.

W roku ubiegłym Państwowe Zjednoczenie Przemysłu Konserwowego rzuciło na rynek 380 ton owoców i jarzyn. Największym konsumentem okazała się Łódź, spożywając z tej liczby 50 ton produktów na ogólną sumę 5 milionów złotych.

Najwięcej skonsurowaliśmy mrożonych ogórków — 19.000 kg., groszku zielonego — 8.000 kg., jagód — 4.260 kg., wiśni — 4.175 kg., porzeczek — 1.600 kg. i śliwek — 1.320 kg.

W tym roku akcja nabierze znacznie szerszego zakresu. Poza wyżej wymienionymi owocami i jarzynami przechowywane będą na okres zimy wiele innych jarzyn i warzyw, jak: katalory, szparagi, fasola itp.

Jak nam komunikują, już od 1 grudnia zamrożone owoce i jarzyny znajdują się w sprzedaży, a dostępna ich cena pozwoli szerokim rzeszom ludności korzystać z dobrodziejstw tego wynalazku.

Owoce i jarzyny zamrażane są w jedynym w Polsce zamrażalni, znajdującej się w miejscowości Strzelin, woj. wrocławskiego.

Owoce i warzywa są zamrażane na-

tychmiast po zbiorach, gdyż w przeciwnym razie straciłyby posiadane witaminy. Po zamrożeniu przechowuje się je w specjalnych warunkach w chłodni, gdzie leżą kilka miesięcy, zanim znajdą się na rynku.

Akcja ta posiada jeszcze jeden plus. Normalnie zwykliśmy spożywać owoce i jarzyny jako konserwy w puszkach. Pomijając już to, że witaminy w konserwach giną na skutek kwasów i braku

dostępu powietrza — konserwy podrażniają znacznie ciele tych produktów z powodu przeżywania trudności w związku z brakiem blachy na puszkach. Trudności te zupełnie odpadają przy zamrażaniu, gdyż produkty przechowuje się w zwykłych kartonach, bez porównania tańszych od puszek.

Narazie więc korzystajmy w pełni ze świeżych owoców w spokojnym przekonaniu, że zimą nam ich nie zabraknie!

Rekord kaprała z M. O.

W akcji przeciwko niepoprawnym szoferom zainkasował 12.000 złotych

Jak już donosiliśmy, w dniach 2—5 bm. przeprowadzona została na terenie miasta energiczna akcja przeciwko automobilistom i motocyklistom, wprowadzającym anarchię na ulicach miasta.

Wydział Służby Zewnętrznej Komendy M. O. w Łodzi sporządził obecnie interesujący bilans tej akcji, z którego wynika jasno, że tym razem była to prawdziwa Sodomą i Gomorą dla piratów ulicznych.

Ogółem w ciągu kilku dni ukarano do różnych mandatami 1.872 osoby — szoferów i motocyklistów — od których łącznie zainkasowano pokaźną sumkę

169.320 złotych.

Niezależnie od tego funkcjonariusze M. O. spisali 75 doniesień karnych za cięższe przewinienia i w najbliższych dniach winni staną przed obliczem sędziego starościńskiego, który napewno nie omieszka ich surowo ukarać za szerzenie bałaganu na ulicach miasta.

Najdzielniej spisali się milicjanci II komisariatu M. O., inkasując aż 35.450 złotych.

Indywidualny rekord pobił kapral M. O. z XI komisariatu M. O. Kosiorzki wicz, który sam zebrał okrągłą sumkę 12.000 złotych. (1)

Czy „Syrena“ musi płacić?

Ciekawa sprawa przed Okręgowym Sądem U. S. w Łodzi

Ciekawy spór toczył się wczoraj przed Okręgowym Sądem Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi.

Spółdzielnia Pracy aktorów „Syrena“ została wezwana przez Ubezpieczalnię Społeczną o zapłacenie 4-ch milionów zł. tytułem składek ubezpieczeniowych. obrońcą „Syreny“ adwokat Aleksander Załewski, wniósł sprawę o uchylenie rozstrzygnięcia Ubezpieczalni, wychodząc z założenia, że nie zachodzi tu fakt zależności pracownika od pracodawcy i członkowie Spółdzielni Pracy nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia. Obciążeni są ryzykiem finansowym, a zarobkami dzielą się w zależności od wpływów.

Przedstawiciel Ubezpieczalni, dyr. mgr. Orłowski nie podziela tego poglądu, a jednocześnie wniósł o odroczenie

sprawy, gdyż adwokat, który miał wystąpić z ramienia Ubezpieczalni, adw. Rutkowski, tuż przed rozprawą uległ atakowi serca i Pogotowie odwoziło go z ulicy do szpitala. Obok prośby o odroczenie sprawy, dyrektor Orłowski żąda, by Spółdzielnia Pracy „Syrena“ przystąpiła niezwłocznie do placenia składek.

Sąd wziął jednak pod uwagę przytoczone przez obrońcę aktorów argumenty i, odracając sprawę, zawiesił placenie składek na przeciąg 2-ch miesięcy.

Sprawa budzi zainteresowanie nie tylko stron, ale i świata prawniczego, gdyż wyrok, jaki zapadnie, będzie prawdopodobnie podstawą przy rozstrzygnięciu tego rodzaju spraw dla wszystkich Spółdzielni Pracy. (p)

Andrzej Zański

Wróć
gdy będzie ci źle...

Zastukały po znajomym mostku końskie kopyta, a po tym dudnią głucho, udzierając w piach.

Przyjedzie?.. czy nie przyjedzie? — słuca do wtóru serce panny.

On jednak przyjechał.

Był, jak zawsze, ubrany z elegancją niemal że przesadną. Miał troskliwie dobraną do jasno szarego pół-sportowego ubrania krawatę, a jego nienaganie ogolona twarz rozjaśniała się na widok panny Miroleckiej.

— Jak się masz, Moniko? — przywitał ją serdecznie.

Nie powiedział jak dawniej „mała Moniko“, tylko poprostu „Moniko“, bo też wiele zmieniło się w czasie zimy w ich wzajemnym stosunku.

Doktor Bogusław Ryszowiecki przejął się mocno tamtą historią z Wera Dalmirską.

Znał dobrze wszystkie błędy swojej pięknej narzeczonej, ale mimo wszystko kochał ją szczerze i wierzył święcie, że w przyszłości z tego niedoskonałego jeszcze materiału ulepi lepszego człowieka.

— Wera jest pusta, trochę egoistyczna, ale w gruncie rzeczy nie jest zła! — pocieszał się, ile razy narzeczona jego zrobiła coś takiego, co niekoniecznie dobrze świadczyło o jej charakterze. Kiedy jednak niemal bez słowa rzuciła go dla bogatego Hukana, dla którego (jak o tym dobrze wiedział) nie miała większego sentymentu, nie umiał znaleźć dla niej już usprawiedliwienia.

Jest większą materialistką niż przypuszczałem! — pomyślał z goryczą Niemniej — wbrew wszelkiej logice — nie umiał wyrzucić z serca tej, która nie była godną jego myśli.

Był w najwyższym stopniu zdeprymowany. A że miał trochę kobiecą naturę i nie umiał cierpieć w samotności, siłą rzeczy zbliżył się wówczas mocno do tej, która okazywała mu teraz dużo, bardzo dużo serca: do panny Miroleckiej.

Może gdyby Monika była kokietką, wykorzystałaby łatwiej dogodną dla siebie sytuację. Jednakże córka pani Wandji Miroleckiej ma w sobie dużo powściągliwości i poczucia własnej godności. Nie! Ona nie będzie narzucała się człowiekowi, którego ona wprowadziła do rąco kocha, ale który myślał, tkwi przy innej.

Monika pamięta doskonale tamten tak bardzo przykry dla niej incydent.

Było to zdaje się w styczniu.

Oboje udali się do Zachęty, gdzie w jednej z sal znajdowała się wystawa obrazów Jacka Malczewskiego.

Bogusław był wyraźnie podniecony i ożywiony.

— Ogromnie lubię Jacka Malczewskiego! — mówił do swojej towarzyszk — Sam jestem trochę romantykiem a Malczewski to nie tylko wysokiej klasy malarz, ale mistyk i subtelny poeta! — po szarych plamach współczesnego ekspresjonizmu lubię cieszyć oczy soczystymi fioletami, krwistą purpurą i aksamitną zielenią tego wspaniałego kolorysty! I lubię w zawilej jego symbolice doszukiwać się głębszego sensu...

Straszna klęska

Co 6-ty mieszkaniec Wrocławia chory na kile

W ostatnim „Tygodniku Powszechnym“ — w artykule, zatytułowanym „De profundis“ (Z otchłani) p. Jasienica bije na alarm z powodu szerzącej się klęski chorób wenerycznych.

Lekarze obliczają, że co szósty mieszkaniec Wrocławia chory jest na kile, że w Gdańsku na 130.000 mieszkańców — mamy 45.000 syfilityków, że w Krakowie nie ma dnia, w którymby nie zarejestrowano kilku świeżych przypadków syfilisu. I to wszystko w okresie, gdy szpitale nie mają miejsc dla pomieszczenia chorych wenerycznie, gdy sieć przychodni przeciwwenerycznych jest jeszcze daleko niedostateczna, gdy na skutek nieświadomości ludności część tylko przypadków chorobowych zostaje zarejestrowana, objęta statystyką i leczona.

Choroby weneryczne to klęska, która powoduje spustoszenie nie tylko u osobników chorych, ale i w dalszych pokoleniach. Niezwalczane, rozprzestrzeniające się i panoszące masowo choroby weneryczne, to groźba zahamowania przyrostu ludności, to perspektywa degeneracji, charłactwa nadchodzących pokoleń — to niebezpieczeństwo społeczne.

Temu niebezpieczeństwu należy wypowiedzieć — i to szybko — nienaganą walkę. Doświadczenia innych krajów wskazują, że choroby weneryczne, jako klęska społeczna, można zwalczyć, że można zahamować ich niszczycielski pochód. Choroby weneryczne — wszystkie choroby weneryczne — są dziś uleczalne, ta prawda w pierwszym rzędzie musi stać się dziś powszechna. Uleczalne, ale pod warunkiem natychmiastowego zgłoszenia choroby, systematycznego leczenia i stałej, długotrwałej obserwacji lekarskiej.

CYRK Nr 3

Największy - Najokazalszy - Najnowocześniejszy

na placu Leonarda

WSPANIAŁE WIDOWISKO

16 Numerów humoru i atrakcji

Początek przedstawienia codziennie o g. 19.30

W sobotę, niedzielę i święta 2 przedstawienia

o godz. 16.15 i 19.30

CYRK POZOSTAJE W ŁODZI JESZCZE KILKA DNI!

